

Pujol guanya el sisè Tour

En més d'una ocasió Jordi Pujol ha fet referència als cinc Tours aconseguits per Indurain. Doncs ell n'ha aconseguït sis i de nou ha estat investit president de la Generalitat. Però l'ajustat equilibri de forces al Parlament de Catalunya obre les portes a qualsevol combinació de sigles.

Tot i no ser cap sorpresa, atesos els resultats electorals de les eleccions al Parlament de Catalunya del passat 17 d'octubre, Jordi Pujol i Soley ha aconseguit ser investit president de la Generalitat de Catalunya per sisena vegada consecutiva. I a més a més, ho ha fet després de rebre el suport suficient per a ser elegit en la primera volta de les votacions del debat.

El secretari general de Convergència, Pere Esteve, i el president del comitè de govern d'Unió i diputat, Josep Antoni Duran Lleida, van ser els responsables directes de negociar amb PP i Esquerra Republicana de Catalunya (ERC). Unes gestions que van fer possible que Pujol fos escollit president gràcies als vots de suport del PP i a l'abstenció dels independents.

Però que el resultat hagi estat l'esperat, i potser el més pragmàtic, no significa que no hagi estat difícil d'assolir. I és que part de l'electorat de la coalició encapçalada pel veterà president haurà de fer veritables esforços per fer baixar gola avall que el PP hagi estat la porta per aconseguir la investidura de Pujol. Sobretot, si es té en compte que CiU, per obtenir el suport del PP en la primera volta, s'ha compromès a no reivindicar la reforma de la Constitució ni de l'Estatut i a no reivindicar tampoc el concert econòmic, tot i que manté com a objectius prioritaris assolir un millor finançament econòmic i l'augment de l'autogovern.

Per la seva banda, ERC va presentar una llista de quinze punts, després ampliada a disset, per a negociar amb CiU, per tal de variar la seva decisió inicial de votar no a la investidura de Pujol. En vistes de l'acord de CiU amb el PP en primera volta de les votacions, el grup d'ERC va optar per abstenir-se. Amb el seu vot aconseguia dotze dels punts negociats. El secretari general d'aquesta formació, Josep-Lluís Carod-Rovira, també va argumentar que la posició d'ERC obeïa a la responsabilitat política: evitar que el president de la Generalitat fos investit per un vot de diferència i, per tant, per una cambra dividida en dos blocs que dificultarien, encara més, la possibilitat d'assolir acords amb el màxim de consens per afrontar els grans reptes d'aquesta legislatura.

Dotze punts d'acord CiU-ERC.

Els dotze punts negociats entre CiU i ERC inclouen acords sobre les indústries culturals, la regulació, pel que fa al Consell Audiovisual de Catalunya, de la programació distribuïda per cable, polítiques de suport a la família, la moratòria de la construcció de línies de transport i subministrament d'energia elèctrica, ajuts al petit i mitjà comerç, iniciatives per assolir la presència directa de Catalunya a les institucions europees i la UNESCO, aprofundiment de la col·laboració entre els governs de Catalunya, Illes Balears, País Valencià i l'Aragó, participació de

les caixes d'estalvi en el suport a les petites i mitjanes empreses i la millora d'infraestructures culturals catalanes, l'abaratiment o rescat de peatges en les autopistes, política d'ensenyament (com ara la promoció de 30.000 noves places per a nens de fins a tres anys, millores organitzatives, impulsar l'atenció a la diversitat o millora dels mecanismes de matriculació...) i l'impuls per al desenvolupament de les comarques de l'alt Pirineu. Entre les propostes d'ERC que han quedat fora de l'acord destaca la que feia referència a la millora del sistema sanitari.

Malgrat la negativa explícita de Jordi Pujol a reformar l'Estatut i el compromís de no reivindicar el concert econòmic, amb el seu vot ERC se situa enmig de les dues forces majoritàries a Catalunya i evita tancar les portes

Sis imatges per a sis investidures de Jordi Pujol. Des del 1980, el president de la Generalitat ha reeixit a fer tots els equilibris possibles per ser reelegit.

Pasqual Maragall, en la seva intervenció en el debat d'investidura.
El seu discurs es va orientar a oferir la imatge d'un govern des de l'oposició.

JORDI PLAY

a possibles acords amb CiU en el futur, a l'hora que intenta no ser absorbida pel bloc PSC-Ciutadans pel Canvi-IC-V. De moment, ERC ja ha anunciat que la possibilitat d'establir acords en un futur amb CiU no es pot plantejar fins passades les eleccions al Congrés espanyol de Diputats, la primavera vinent. De moment, però, la possibilitat d'un pacte de govern és força remota, si persisteix el compromís de no reformar l'Estatut o no reivindicar el concert econòmic.

Sigui com sigui, durant el debat d'investidura, Jordi Pujol, amb un discurs moderat, però fent èmfasi en la importància de l'augment de l'autogovern i la millora del pacte fiscal, va aconseguir una fita que a

priori semblava complicat: el suport del PP i l'abstenció d'ERC.

L'estrena de Maragall. Però aquest no és l'únic aspecte remarkable del debat d'investidura. La primera intervenció de Pasqual Maragall com a diputat i president del grup Socialistes-Ciutadans pel Canvi també va ser un dels centres d'interès de la jornada. Maragall va evitar l'enfrontament directe amb Pujol tot exposant els principals punts del seu programa. El líder socialista reforçava d'aquesta manera la voluntat d'exercir una mena de govern des de l'oposició.

En la intervenció, Pasqual Maragall va deixar oberta la via de la reforma de l'estatut per aconse-

guir una millora de l'autogovern, sigui a través de la proposta del PSC-CPC d'elaborar una carta autonòmica annexa a l'Estatut, o mitjançant una reforma consensuada.

De fet, Maragall ja ha anunciat que proposarà al secretari general d'ERC una actuació conjunta en aquesta línia, per reformar l'Estatut. El portaveu d'Esquerra al Parlament, Josep Huguet, veu molt positiu que Maragall "s'apunti a la reforma de l'Estatut", i ha avançat que farà arribar al PSC, de nou, la "Proposta per a un nou Estatut Nacional de Catalunya", que la formació ja va fer pública la primavera passada.

Per tant, després del debat d'investidura es comencen a dibuixar una mica més clarament les línies polítiques del proper curs.

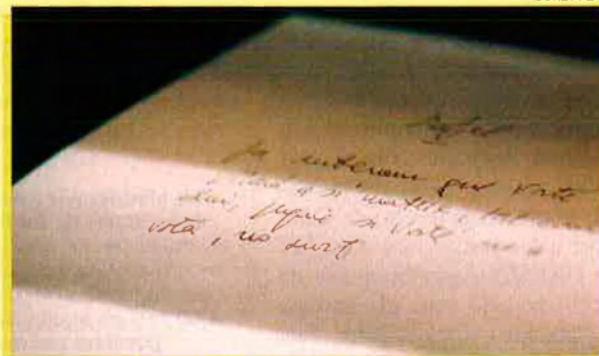
Ara com ara, els possibles acords de govern o parlamentaris quedaran a l'espera de conèixer com queden les relacions de força després de les eleccions al Congrés de Diputats. Convergència i Unió, un cop aconseguida la investidura amb el suport del PP, intentarà aproximar posicions amb ERC, per satisfer gran part de la seva militància i dels seus simpatitzants, majoritàriament partidaris d'arribar a acords amb la formació independentista.

El líder del PSC-CPC, Pasqual Maragall, seguint les línies del seu discurs en el debat d'investidura continuarà l'estratègia de no enfrontar-se directament a Jordi Pujol i d'oferir la imatge de relleu al govern de CiU, més que no pas la de líder en l'oposició. Per aquest camí tindrà el suport d'Iniciativa per Catalunya-Verds, i molt probablement començarà a fer gestos d'aproximació cap a ERC, tal com ja ha fet amb la proposta de revisió de l'Estatut.

En aquest context, ERC queda enmig del debat polític a Catalunya amb totes les pressions que comporta. D'una banda, CiU veu aquesta la formació republicana com l'aliat natural per assolir els seus objectius de millorar l'autogovern i el finançament; de l'altra, Pasqual Maragall sap que, per assolir el seu objectiu final, la pre-

Ball de notes entre diputats

La sessió matinal, prèvia a la votació d'investidura de Jordi Pujol, va estar caracteritzada per l'intercanvi de notes entre els diputats. Probablement, els grups que més en van redactar i llegir van ser CiU, ERC i PP. I és que tota la sessió va ser un seguit de reunions a tres bandes. Però com es pot veure en aquesta imatge indiscreta, les notes circulen entre tots el grups. Aquest és el cas de la nota rebuda per Rafel Ribó: "Ja entenem que vostè es votarà a si mateix, tal com diu, perquè si vostè no es vota, no surt". Tot i no conèixer el remitent, pel to sarcàstic del text és molt probable que no vingui ni de cap diputat del seu grup, ni del PSC-CPC.

JORDI PLAY

sidència de la Generalitat, pot necessitar el suport de la formació encapçalada per Carod-Rovira.

Esquerra continuarà la seva estratègia de marcar un espai polític diferenciat de CiU i del PSC-CPC i tractarà d'utilitzar les pressions de les forces majoritàries en el seu benefici. Així doncs, les qüestions més vinculades a la revisió del pacte fiscal les pot tractar d'impulsar amb CiU, que tot i haver-se compromès amb el PP a no reivindicar el pacte fiscal, sí que defensa l'estratègia d'un acord bilateral en matèria fiscal entre Catalunya i Espanya. En canvi, pel que fa a la reforma de l'Estatut, sembla que ara el diàleg entre republicans i socialistes és més obert.

La Declaració de Barcelona.

Tal com ha anat la investidura de Jordi Pujol, afegida a la proximitat de les eleccions al Congrés de Diputats de Madrid, és molt més que probable que torni a reactivar-se el debat al voltant de la Declaració de Barcelona. Aquest document pot facilitar que CiU pugui reintroduir el debat sobre la relectura de la Constitució, sense reformes, per donar-li una interpretació més federal, que reconegui la realitat plurinacional de l'estat i, alhora, que permeti reconduir la imatge de la coalició cap a aigües nacionalistes, després d'haver necessitat acordar la investidura amb el Partit Popular.

Sobre la Declaració de Barcelona també Esquerra ha mostrat un canvi d'actitud. Josep-Lluís Carod-Rovira ha manifestat cert interès perquè ERC s'integri en la Decla-

ració, una voluntat que es podria veure refermada amb la invitació que des de les files del Partit Nacionalista Basc s'ha fet a la formació republicana. Aquesta possibilitat, però, sempre se subordinaria al reforç de les estratègies de coordinació a Madrid entre les formacions polítiques nacionalistes de Catalunya, Euskadi i Galícia, sig-

nants de la Declaració de Barcelona, tal com voldria ERC, en la línia més defensada pel PNB i el Bloque Nacionalista Galego. Però sobretot, la clau la té CiU, que és qui ha de donar el vist-i-plau a l'entrada de qualsevol altra formació nacionalista catalana.

Enric Rimbau

Buscant l'acord. Duran Lleida, responsable de les negociacions juntament amb Pere Esteve, parla amb Fernández Díaz (PP), esquerra, i amb Carod-Rovira i Huguet (ERC), dreta.

SOCIETAT CORAL "EL MICALET"
INSTITUT DE MÚSICA, DANSA I TEATRE SALVADOR GINER VIDAL

SOPAR TRADICIONAL DELS PREMIS

*** Concessió d'una BECA D'ESTUDIS MUSICALS** atorgada pels ex-alumnes de l'INSTITUT OBRER DE VALÈNCIA (1931-1939), per al Curs 1999/2000, a l'alumne/a de l'INSTITUT MUSICAL GINER, que millors qualitats reünisca, a criteri del Claustre de Professors.

V PREMI D'INVESTIGACIÓ FILOLÒGICA "FRANCESC FERRER PASTOR" de Llengua Cultura i Societat de les Comarques Valencianes, patrocinat per Comercial Denes.

XII PREMI MIQUELET D'HONOR
CENTRE EXCURSIONISTA DE VALÈNCIA

Hotel REINA VICTÒRIA - Barques 4 - 46002 VALÈNCIA.
Dissabte, 27 de Novembre de 1999, A les 9'30 de la nit.

Reserva de tickets:

Societat Coral "El Micalet"

Guillem de Castro, 73 Tel. 963 92 07 86